

Forsidebilledet: *Taina Elg, Gene Kelly, Mizzi Gaynor og Kay Kendall* i *George Cukors* nye: „Les Girls“.

1957's bedste film	98
Bergmanske billeder	99
Det søgende øje af <i>Theodor Christensen</i>	100
En metteur en scène: <i>René Clément</i> af <i>Ib Monty</i>	102
Filmordninger af <i>Theodor Christensen</i>	107
Skraek og rædsel! af <i>Jan Wabl</i>	109
Film som skolefag af <i>Erik S. Saxtorph</i>	113
Hele historien (<i>Knigt: „The Liveliest Art“</i>) af <i>Erik Ulrichsen</i>	114
Læs <i>Cacoyannis!</i> („International Film Annual“) af <i>Werner Pedersen</i>	114
Lejlighedsmusik („The Technique of Film Music“) af <i>Robert Naur</i>	115
Film anmeldelser: „Mogambo“ af <i>Erik Ulrichsen</i>	115
„Gadepigen Cabiria“ af <i>Ib Monty</i>	116
Årets bedste filmplakat	118
Filmindex XXX (<i>Lindsay Anderson</i>)	120

Ansvarshavende redaktør:

ERIK ULRICHSEN

„Kosmorama“ udgives af Det Danske Filmmuseum, Vestergade 27, K, tlf. Minerva 2686. Ekspedition af medlemskort, adgangskort og „Kosmorama“ hverdage 9—17 (lørdag 9—13), tlf. Byen 1503. Biblioteket er åbent hverdage 12—15 (dog lukket om lørdagen) og tirsdag og torsdag 19—21. „Kosmorama“ koster tilsendt 6 kr. årlig (9 numre) — første årgang kan købes for 5 kr., anden og tredje årgang for 6 kr. pr. årgang. Enkelte numre fra de 3 første årgange kan fås for 75 øre stk. Bladet kan kun fås direkte fra Filmmuseet, giro 46738. Årgangen går fra september til maj.

Lay-out: Bergsø Reklame A/S

Tryk:

A. W. HENNINGSEN

1957's bedste film

Skønt det ikke fremgik tilstrækkeligt af aviserne, var *Luis Buñuel*, der for omtrent 30 år siden skabte sit første mesterværk, den instruktør, der mødte med de betydeligste nye film i danske biografier i 1957. I „Døden i Junglen“ lykkedes det ham i den eventyrlige films form at give os sin særegne livsanskuelse — der går en lige linie til denne film fra hans „Terre sans pain“, som for nylig blev vist af Museet, og som nok er den bedste af alle dokumentarfilm. Hans „Mod ny Dag . . .“ var mindre betydelig, men af meget stor interesse.

Der var et trin ned til de bedste blandt de andre franske film: *Vadims* „Gud skabte Kvinden“, der forfriskende forsøgte at bryde med næsten alle franske filmtraditioner, men nu og da havnede i det bizarre og utroværdige. *Autant-Laras* „I Natens Mulm og Mørke“, hvis intentioner ikke blev tilstrækkeligt markeret, og *Clouzots* „Det uhyggelige Hus“, der undgik det banalt uhyggelige, men spoleredes af en svag slutning.

Hollywood kom igen i forgrunden. Det var ikke de mest opreklamerede værker, der fængslede mest: *Don Siegels* „Læderjakkerne“ var eksempelvis bedre end de „finere“ og mere omtalte *Van Gogh-* og *Steinbeck-*film. *Daniel Manns* „Mens Bruden venter“ („The Bachelor Party“) fik premiere helt ude i villabyerne; den var rejsen værd. *Robert Aldrichs* „Angreb!“ var ikke ganske ægte, men dristig. „Carmen Jones“ af *Otto Preminger* var et næsten helt vellykket eksperiment (den inspirerede *Villy Sørensen* til en ny fantastisk-grusom historie, se december-nummeret af „Perspektiv“).

Og russerne kom i form. *J. Frieds* lette filmatisering af „Helligtrekongers Aften“ (med en særdeles pudsigt *Andreas Blegnæb: G. Vitsin*) og *Tjuchrajs* „Den enogfyrrætyvende“ gav appetit på flere af de russiske forsøg med det maleriske og det menneskelige.

Fellini var den mest beundrede af årets italienske instruktører; i „Dagdriverne“ var han endnu ikke havnet i det konsekvent præcise.

„En Konge i New York“ må vel nærmest betegnes som engelsk. Her viste *Chaplin*, hvor stort det trods alt kan være at knække halsen på det store.

Den mindst uacceptable af de tyske film var *Käutners* „Kaptajnen fra Köpenick“. Tyskerne leverede også årets mest forbløffende film: den næsten seværdigt absurde „Alrune“.

Af de svenske film er først og fremmest at nævne *Anders Henriksens* „Ægtefolk“ — ikke på grund af „Et Dockhem“, men på grund af „Mot betaling“.

Danskerne skabte — som ved et mirakel — en seværdig film: „Ingen Tid til Kærtegn“, iscenesat af *Annelise Hojmand*.

Måske årets dejligste skuespilpræstation var *Lucia Bosés* i „Mod ny Dag . . .“. *Dorothy Dandridge* var fornøjelig i „Carmen Jones“, og *Heinz Rühmann* leverede en bedre Chaplinfigur i „Kaptajnen fra Köpenick“ end Chaplins *Shahdov. Frank Sinatra* var overordentlig sympatisk i „Manden med den gyldne Arm“, *Kim Novak* var ikke til at stå for i „Picnic“, og *Sam Jaffe, Peter Ustinov* og *Marita Hunt* var festligt uhyggelige i „Det uhyggelige Hus“. *Carolyn Jones* udleverede træfsikkert den kunstneriske pige i „Mens Bruden venter“.

Filmmuseet havde danmarkspremiere på en række interessante film, deriblandt *Berlangas* „Bienvenido, Mr. Marshall!“, *Miles* „Chance of a Lifetime“, *Staudtes* „Rotation“, *Kassilas* „Skördemånad“, *Autant-Laras* „Douce“, *Shib Huis* „Feprirensensens Bryllup“, *Sjöbergs* „Sista paret ut“, *Rays* „Pather Panchali“, *Stevens* „Woman of the Year“ og *Kurosawas* „Ikuru“.